

இழப்பின் காலம்

ஓய்வநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: மாற்கு 5:22-24, 35-43; 1பேதுரு 5:6,7; ஆதியா கமம் 37:17-28; லூக்கா 16:13; ரோமர் 6:16; 1கொரிந்தியர் 15:26.

மனன வசனம்: என் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற அறிவின் மேன்மைக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும்படிக்கு ... அவருக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று விட்டேன்; குப்பையுமாக எண்ணுகிறேன். பிலிப்பியர் 3:8,9,11.

நன்மைதீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்த அந்தக் கணத்திலேயே முதல் இழப்பைச் சந்தித்தார்கள். அதாவது, பாவமற்ற தன்மையை இழந்தார்கள். அதற்கு பதிலாக சுயநலமும், சச்சரவும், குற்றஞ்சாட்டலும், அதிகார வெறியும், மேலாதிக்க ஆசையும் குடிகொண்டன.

விழுகைக்கு பிறகு முதல் உயிர் இழப்பு நேரிடுகிறது. நிர்வாணத்தை மறைப்பதற்கு மிருகத்தைக் கொண்டு, அதன் தோல் கொடுக்கப்பட்டது. ஜீவ விருட்சத்தின் கனி புசித்து, அவர்கள் என்றென்றும் உயிர் வாழா படிக்கு, அந்தப் பரிபூரண தோட்டத்தையும் இழந்தார்கள். பல வருடங்களுக்கு பிறகு அவர்களுடைய மகனாகிய காயின், இன்னொரு மகனாகிய ஆபேலைக் கொன்றான். இது அடுத்த இழப்பு. முடிவில், தம்பதியரில் ஒருவர் மரித்தார். இறுதியில், மீதி ஒருவரும் மரித்துப்போனார். ஒரு தீர்மானத்தால் எத்தனை இழப்புகள்!

இழப்பின் நிஜத்தையும் வேதனையையும் நாம் அறிவோம். அந்த இழப்பு நமக்குடும்பத்தில் உண்டாகும்போது, அது நம்மைப் பயங்கரமாகப் பாதிக்கிறது. குடும்பம்தான் நெருக்கமான பாசப்பிணைப்புள்ள இடம். அங்கு யாராவது மரித்தால், அது நம்மை கடுமையாகப் பாதிக்கிறது.

பல்வேறு இழப்பின் காலங்கள் பற்றி இவ்வாரம் பார்ப்போம்.

2019, ஜூன் 1 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

சூரோக்கியம் இழப்பு

ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை இழந்து பல நூறு வருடங்கள் ஆகி விட்டன. சுகவீனம் வந்தால், அந்த நினைப்பும் வருகிறது. இளம் வயதில் மரணத்தைச் சந்தித்தால் ஒழிய, சுகவீனம் வந்துவிடுகிறது.

சுகவீனம் வேதனையான அனுபவம்; அதுவும் நம் குடும்பத்தில் யாராவது பாதிக்கப்படும்போது, அது மிகுந்த வேதனையைக் கொடுக்கிறது. வியாதியோடு இருக்கும் பிள்ளையைப் பார்க்கும்போது, ‘இந்த வியாதி இந்தப் பிள்ளைக்கு பதிலாக எனக்கு வந்திருக்கலாமே?’ என்று பெற்றோர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது அவர்கள் கையில் இல்லை.

கேள்வி: பின்வரும் சம்பவங்களில் என்ன ஒரு விஷயம் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது? மாற்கு 5:22-24,35-43; மத் 15:22-28; லூக் 4:38,39; யோவான் 4:46-54.

குடும்பத்தில் சுகவீனமாக இருந்தவருக்காக அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இயேசுவிடம் உதவிகேட்டு வருகிறார்.

விழுந்துபோன உலகில் வாழ்கிறோம்; அதனால்தான் நமக்கு பாடுகள். பாவம் நுழைந்ததுமே மரணமும் நுழைந்தது; கடும வேதனையும், நோயும், வியாதியும் நுழைந்துவிட்டன. ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டு மரணப்படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, அதிர்ச்சியும் கோபமும் மனமுறிவும் உண்டாகிறது. “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? எனக்கு உதவி செய்யாமலும், நான் கதறிச் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும் ஏன் தூரமாயிருக்கிறீர்?” என்று தேவனிடம் கதறவேண்டியதாகிறது. சங்22:1. தாவீதைப்போல நாமும் கேள்விகளோடும், கோபத்தோடும், வேதனையோடும் தேவனிடம் செல்லுகிறோம்.

இயேசு திரும்ப வரும்போது மரணத்தைத் தோற்கடிப்பார்; அது வரையிலும் வியாதிக்கும் பாடுகளுக்கும் பதில் இல்லை. ஆனாலும் தேவ வார்த்தையில் முக்கிய உண்மைகள் உள்ளன. தாங்கமுடியாத வேதனையின் மத்தியிலும் தேவனோடு நெருக்கமான உறவு வைத்திருந்தார்யோபு. “என்காதினால் உம்மைக்குறித்துக்கேள்விப்பட்டேன்; இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது” என்று சொன்னார். யோபு 42:5. பவுலுக்கும் ஒரு கொடிய நோய் இருந்தது; அதை அவர் அணுகின விதம் சில முக்கிய படிப்பினைகளைத் தருகிறது. பாடுகளைச் சந்திக்கும்போது பிறருக்கு உதவிசெய்யும் திறனைப் பெருகிறோம், நம்மைப் போல உபத்திரவப்படுவர் மேல் மனதுருக்கம் கொள்கிறோம், அவருக்கு பயனுள்ள விதத்தில் உதவுவதற்கான அனுபவத்தைப் பெறுகிறோம். 2கொரி 1:3-5. ஆனால் அந்த உபத்திரவத்தால் முதலில் நாம் உடைந்துபோகாமல் இருக்கவேண்டும்.

நாமோ, நம் குடும்பத்தில் ஒருவரோ சுகவீனமாக இருக்கலாம்; நமக்கு உதவக்கூடிய வாக் குறுதிகள் யாவை? நம் ஆண்டவராகிய இயேசு சிலுவையில் பாடு அனுபவித்தார் என்கிற உண்மையானது இத்தகைய சமயங்களில் நமக்கு எவ்வாறு உதவக்கூடும்? நம் குடும்பத்தில் நோய் பாதிப்பு காணப்பட்டாலும், தேவ அன்பு மாறாதது என்பதை இயேசு சிலுவையில் தொங்கிய சம்பவம் எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துகிறது?

நம்பிக்கை இழப்பு

நாம் பாவிக்க, குறைபாடுள்ளவர்கள். நம்மை நம்புகிறவர்களின் நம்பிக்கையை சிலநேரம் கெடுத்து விடுபவர்கள். நம்பிக்கைத்துரோகத்திற்கு பலியாகாதவர்கள் யார்தான் இருக்கமுடியும்? நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமற்ற நிலை மோசமானது; குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு நாம் நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்தாலோ, நமக்கு ஒருவர் நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்துவிட்டாலோ அது மோசமான அனுபவமாக இருக்கும்.

அப்படிப்பட்டவர்களுடன் உறவு தேவையில்லையென்றால், உறவைத் துண்டித்துவிடலாம். ஆனால் அதுவே நம் குடும்பத்தில் ஒருவராக, குறிப்பாக நம் வாழ்க்கை துணையாக இருந்தால், அது எளிதல்ல. நம்பிக்கை உடையும்தோது அதை மீண்டும் கட்டுவதற்கேற்ற உறவு திருமணம் என்பதும் அதற்கு ஒரு காரணம்.

கேள்வி: உறவில் நம்பிக்கைத்துரோகம் நுழையும்போது, மீண்டும் நம்பகத்தன்மை காணப்படவும், அந்த உறவு பிழைக்கவும் என்ன செய்யலாம்? 1பேதுரு 5:6,7; 1யோவான் 4:18; யாக் 5:16; மத் 6:14,15.

உடைந்த நம்பிக்கையைச் சீர்செய்வதை ஒரு பயணத்திற்கு ஒப்பிடலாம். ஒரு சமயத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சீர்செய்யவேண்டும். செய்த தவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, உண்மையை ஒத்துக்கொள்வதுதான் அந்தப் பயணத்தின் ஆரம்பம்.

ஒருவேளை விபசாரம்மூலம் நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்திருந்தால், துரோகம்செய்தவர் தன் தவற்றை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒளிவு மறைவின்றி நடந்ததைச் சொல்லவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த உறவு சீர்ப்படும். எதையும் மறைக்கக்கூடாது; இல்லையென்றால், அது வேறு எப்போதாவது கண்டிப்பிடிக்கப்பட்டால், சரிசெய்யப்பட்ட நம்பிக்கையை அது மீண்டும் அழித்துவிடும். இரண்டாம்முறை நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்யும்போது, அதைச் சரிசெய்வது முதல்முறையைவிட மிகமிகக் கடினம்.

சீர்செய்ய நேரமும் பொறுமையும் அவசியம். தவற்றின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து சரிசெய்ய அதிக காலம் தேவைப்படும். சிலசமயங்களில், இரண்டு அடி முன்னேறுவதுபோலத் தெரியும், ஆனால் மூன்று அடி பின்னடைவு ஏற்படும். நாளைக்கே பிரச்சனை தீர்வதுபோலத் தெரியும், அடுத்தநாளே அதற்கு தீர்வே இல்லாதது போலத் தோன்றும். உடைந்த உறவை அநேகர் சீர்செய்திருக்கிறார்கள்; அதிக ஆழமான, நெருக்கமான, மனதிருப்தியான, சந்தோஷமான திருமண உறவாக மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

உடைந்த திருமணத்தைச் சீர்செய்ய உதவுகிற எந்த நியதிகளை, வேறு உறவு சிக்கல்களைச் சீர்செய்ய எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம்? அதேசமயம், வேறு எந்தச் சூழ்நிலையில் தவறை மன்னித்தாலும்கூட, மீண்டும் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது?

நம்பிக்கை இழப்பு, தொடர்ச்சி

குடும்பத்தில் காணப்படும் வன்முறையும் ஒரு நம்பிக்கைத் துரோகம்தான். சமுதாயத்திலேயே குடும்பத்தில் தான் அதிகப்பட்ச வன்முறை காணப்படுவதாக ஆராய்ச்சி சொல்கிறது. நம்பமுடிகிறதா? கிறிஸ்தவக்குடும்பங்கள் உட்பட எல்லாக்குடும்பங்களிலும் வன்முறை காணப்படுகிறது. எந்த வகைத் தாக்குதலும் வன்முறையே. அது வார்த்தை ரீதியான, சரீர ரீதியான, உணர்ச்சி ரீதியான, பாலியல் ரீதியான அல்லது தெரிந்தோ தெரியாமலோ புறக்கணிக்கிற தாக்குதலாக இருக்கலாம். குடும்பத்தில் ஒருவரோ, பலரோ சேர்ந்து இன்னொருவர்மேல் வன்முறை தொடுக்கிறார்கள்.

கேள்வி: தேவ மக்கள் மத்தியிலும் கூட, குடும்பத்தில் வன்முறை காணப்பட்டதை வேதா கமத்தில் காணலாம். இந்தச் சம்பவங்கள் வேதாகமத்தில் இடம்பெற்றிருப்பதின் நோக்கம் என்ன?

ஆதி 37:17-28

2சாமு 13:1-22

2இராஜா 16:3; 17:17; 21:6

பிறர்மேல் அதிகாரம் செலுத்தி, கட்டுப்படுத்த விரும்புகிறவர்தான் வன்கொடுமை செய்கிறார். மதுப்பழக்கத்தால், மனஅழுத்தத்தால், பாலியல் வேட்கையால், கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புவதால் அல்லது பாதிக்கப்படுபவரின் செயல்பாடால் ஒருவர் வன்கொடுமை செய்கிறாரென காரணம் சொல்லமுடியாது. வன்கொடுமையாளரைத் தூண்டிவிடுவது பாதிக்கப்படுபவர் அல்ல. வன்கொடுமையாளர்கள் அன்பைத் திரிக்கிறார்கள், தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஏனெனில், 'அன்பானது பிறனுக்குப் பொல்லாங்குசெய்யாது.' ரோமர் 13:10. நிபுணர்களிடம் சிகிச்சைப் பெற்றால், வன்கொடுமையாளர்கள் திருந்தலாம்; ஆனால் தங்கள் செய்கைக்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும்; உதவியை நாடவேண்டும். தேவ பிரசன்னம் தங்களில் காணப்பட அனுமதித்தால், தேவன் வல்லமையாகக் கிரியை செய்வார்; வன்கொடுமை பழக்கத்தை நிறுத்தவும், அந்த மனநிலையிலிருந்து மாறவும், செய்த தவறுக்கு முடிந்தவரையில் இழப்பீடு செய்யவும், அவர்களுடைய இருதயங்கள் குணப்பட்டு, பிறரை நேசிக்கும்படி அகாபே அன்பின் தன்மைகளைப் பெறவும் தேவன் உதவுவார். எபே 3:20.

வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருடைய இடத்தில் உங்களை வைத்துப்பாருங்கள். அங்கீகாரமான, ஆறுதலான, நம்பிக்கையான வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்புகிறீர்களா? வன்கொடுமையாளரை எவ்வாறு சகிக்கலாம் என்று ஆலோசனைசொல்வதைவிட, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவதும், அவர்களை அக்கறையோடு கவனிப்பதும் ஏன் முக்கியம்?

சுதந்திரம் கிழப்பு

இன்று கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஏதாவது அடிமைத்தனத்தில் சிக்கியுள்ளார்கள்; இதற்கான காரணத்தை இன்று வரையிலும் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் தேடுகிறார்கள். மூளையில் வேட்கைகளும், ஆசைகளும் உருவாகிற பகுதியே காரணமென்று சில கண்டுபிடிப்புகள் கூறுகின்றன.

அடிமைத்தனம் எந்த இடத்தில் உருவாகிறது என்று கண்டுபிடிக்க கலாம்; ஆனால், அதிலிருந்து எவ்வாறு விடுபடுவது என்பதற்கு கண்டு பிடிப்பு இல்லை. அடிமைத்தனம் என்பது அடிமைப்பட்டவரை மட்டு மல்ல, எல்லாரையுமே ஆட்டிப்படைக்கிறது. குடும்பத்தில் யாராவது ஏதாவது ஒரு பழக்கத்தில் சிக்கி, அதிலிருந்து வெளியேற முடியாமல் தவித்தால், பெற்றோர், கணவன்-மனைவி, பிள்ளைகள் என எல்லாரையும் அது பாதித்துவிடுகிறது.

போதைவஸ்துக்கள், மதுபானம், புகையிலை, சூதாட்டம், ஆபாசக் காட்சிகள், பாலுறவு போன்றவையும் அன்றாடப் பழக்கமாக, மிகை நுகர்வு பழக்கமாக மாறும்போது அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் போது அடிமைத்தனமாகிறது. தெரிவு சுதந்தரத்தைப் பயன்படுத்தி, இவற்றிற்கு அடிமையாகிறார்கள். அதனால் சுதந்தரத்தை இழக்கிறார்கள். அடிமைத்தனம், மற்றும் அதன் விளைவுகள் பற்றிய ஓர் எளிய விளக்கத்தை பேதுரு சொல்கிறார்: “தாங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள் அடிமைகளாயிருந்தும், அவர்களுக்குச் சுயாதீனத்தை வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறார்கள்; எதினால் ஒருவன் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ அதற்கு அவன் அடிமைப்பட்டிருக்கிறானே.” 2பேதுரு 2:19.

கேள்வி: என்னென்ன விஷயங்கள் மக்களை அடிமைத்தனத்திற்குள் வழிநடத்துகின்றன? லூக் 16:13; ரோமர் 6:16; யாக் 1:13-15; 1யோவான் 2:16.

பாவமும் அடிமைத்தனமும் ஒன்றல்ல. அடிமைப்பட்டிராத ஒரு விஷயத்தில் பாவம் செய்ய வாய்ப்புள்ளது; அந்தப் பாவம் பிறகு அடிமைத்தனமாக மாற வாய்ப்புள்ளது. எனவே பாவம் அடிமைத்தனமாக மாறும்முன் தேவ வல்லமையால் அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது நல்லது. புதிய இருதயத்தைப் பெறுவதே பாவத்திலிருந்தும் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்கான நிரந்தர தீர்வாகும். ‘கிறிஸ்துவினுடைய வர்கள் தங்கள் மாம்சத்தையும் அதின் ஆசை இச்சைகளையும் சிலுவையின் அறைந்திருக்கிறார்கள்.’ கலா 5:24. கிறிஸ்துவக்காகப் பிழைத்திருப்பதற்கு பாவ இயல்புக்கும், அடிமைத்தன இயல்புக்கும் மரிக்க வேண்டுமென பவுல் சொல்கிறார். ரோமர் 13:14. ‘துர்இச்சைகளுக்கு இடமாக உடலைப் பேணாமலிருந்து, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்’ என்கிறார். ரோமர் 13:14.

அடிமைத்தனம் எவ்வளவு கொடியதென தனிப்பட்ட விதத்தில் எல்லாருமே அறிந்திருக்கக் கூடும். அதிலிருந்து விடுபட விரும்பி, தகுதியான நிபுணர்களிடம் ஆலோசனைகேட்டால் அது ஆவிக்குரிய தோல்வியாக முடிவதைத் தவிர்க்கலாம். அடிமைப்பட்டவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ள நீங்கள் எவ்வாறு அவர்களுக்கு உதவலாம்?

உயிர் கிழப்பு

மரணம் பற்றி மனிதர்கள் அறிவார்கள். அது பற்றி வாசிக்கிறோம், பார்க்கிறோம், நாமேகூட அதை நெருக்கமாகக் கண்டிருக்கலாம்.

கேள்வி: மரணம்பற்றி 1கொரி 15:26 கொடுக்கும் விளக்கம் என்ன? அவ்வாறு சொல்லப்படுவதின் காரணம் என்ன?

தங்களுக்குப் பிரியமானவர்களை இழந்தவர்களுக்கு, மரணம் எவ்வளவு பெரிய சத்துரு என்பது தெரியும். ஆனால், மரணத்தில் 'நன்மையும்' இருக்கிறது. கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் ஒரு இமைப்பொழுதில் அழிவில்லாதவர்களாக எழுந்திருப்பார்கள். “விசுவாசிப்பவருக்கு மரணம் ஓர் அற்ப விஷயம். கிறிஸ்தவருக்கு மரணம் ஒரு நித்திரை, ஒரு கணப்பொழுது அமைதி, ஓர் அந்தகாரம், அவ்வளவுதான். ஜீவன் தேவனுக்குள்ளாக கிறிஸ்துவோடு மறைக்கப்பட்டுள்ளது; எனவே, 'நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது, நீங்களும் அவரோடேகூட மகிமையிலே வெளிப்படுவீர்கள்.'” - EGW, DA, p 787.

மரித்தவர் அல்ல, குடும்பத்தில் உயிரோடிருப்பவர்கள்தாம் மரணத்தின் உண்மையான வலியை, துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள். இழப்பு ஏற்பட்டாலே துக்கம் வந்துவிடும். எனவே நமக்குப் பிரியமான யாராவது மரித்தால், உணர்வுச் சித்திரவதைக்கு ஆளாகிறோம்.

அதனால் உண்டாகும் துக்கநிலை நபருக்கநபர் மாறுபடும். பெரும்பாலானவர்கள் பல்வேறு துக்கநிலைகளை அடைகிறார்கள். நாம் எதிர்பார்த்தபடியே, நமக்குப் பிரியமான ஒருவர் மரித்தாலும்கூட, முதலில் அதிர்ச்சி அடைவோம்; பிறகு அந்த உண்மையை நம்ப மறுப்போம். இழப்பால் முடங்கிவிடாதபடி நம்மைப் பாதுகாக்கிற உணர்வுதான் அதிர்ச்சி. இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு இந்த நிலை நீடிக்கும். பிறகு மரித்த அந்த நபரைப்பற்றிய நினைவு நீங்காமலேயே இருக்கும். பெரும்பாலும் அந்த இழப்புபற்றியே பேசிக்கொள்வோம். ஆறு மாதம்முதல் ஒரு வருடம்வரை இந்த நிலை நீடிக்கலாம்.

பிறகு மனச்சோர்வும், மனமுறிவும் உண்டாகிற கட்டம். இந்நிலை நீண்ட நாட்கள் காணப்படும். வேதனை தொடர்ந்து அதிகரிக்கலாம். இழப்பை படிப்படியாக ஏற்றுக்கொள்கிற காலக்கட்டம் இது. இச்சமயத்தில் கோபம், குற்றவுணர்வு, மனவருத்தம், கவலை, பதற்றம் போன்ற பல்வேறு உணர்வுகள் உண்டாகலாம். கவலைப்படுவது ஒருவரின் வேதனையையும் அல்லது இழப்பு குறித்த நினைவுகளையும் முற்றிலும் நீக்கிவிடாது. இறுதியாக, மீட்டெடுவதிலுள்ள கடைசி கட்டம். அனுதின செயல்பாடுகளில் மீண்டும் ஆர்வம் வரும்; எப்போதும்போல செயல்படத் துவங்குவோம்.

பின்வரும் வசனங்களில் காணப்படும் ஆறுதலான செய்தி என்ன? ரோமர் 8:31-39; வெளி 2:14; 1கொரி 15:52-57.

மேலும் படிக்க:

அடிமைத்தனத்திற்கு ஆளாகி, அநேகர் பாடு அனுபவிக்கிறார்கள். ஆசைகளுக்கு அடிமைகளாகி, பணத்தை இழந்து, வேலைகளை இழந்து, ஆரோக்கியத்தை இழந்து, சுதந்தரத்தை இழந்து நிற்கிறார்கள். பாவத்திலிருந்தும் சகல அடிமைத்தனங்களிலிருந்தும் நம்மை விடுவிப்பதற்காக இயேசு வந்தார்; ‘ஆகையால் குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்.’ யோவான் 8:36. எப்போதும் நம்முடன் இருப்பதாகவும் இயேசு சொல்லியிருக்கிறார். மத் 28:20; ஏசா 43:2. எனவே தனியாளாக இந்தப்போராட்டத்தைப் போராடவேண்டாம். யுத்தம் கர்த்தருடையது. 1சாமு 14:47. வெற்றிதருவதாக அவர் வாக்குரைத்திருக்கிறார். 1பேதுரு 1:3-9. அடிமைத்தன வெற்றிப் பயணத்தை இன்றே துவங்குங்கள்; நீங்கள் விரும்பும், தேவன் விரும்பும் விடுதலையைப் பெறுங்கள். அதற்காக போராட்டமே இல்லாமல் போகாது. உங்களுக்கு தோல்வியே ஏற்படாமலும் இருக்காது. கர்த்தரை நீங்கள் நம்புகிறவரையிலும், அவரும் உங்களை வெற்றிபெறச் செய்யாமல் விடமாட்டார். தகுதியான ஆலோசகர்களின் உதவியை நாடுவதிலும் தவறில்லை. உடல்நலத்திற்கு மருத்துவரின் உதவியைப் பெற தேவன் உதவுவதுபோல, அடிமைத்தனங்களிலிருந்து விடுபட தகுதிவாய்ந்த ஆலோசகர்களின் உதவியைப் பெற உதவுவார்.

“பிரச்சனைகளும் சோதனைகளும் நம்மைச் சூழும்போது, நாம் தேவனிடம் ஓடவேண்டும்; இரட்சிக்க வல்லவரும் காப்பாற்ற மகத்துவமுள்ள வருமான அவரிடம் நம்பிக்கையோடு உதவியை எதிர்பார்க்க வேண்டும். தேவனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற விரும்பினால், அவரிடம் கேட்கவேண்டும். ஜெபிப்பது நம் கடமை, நம் தேவை; ஆனால் நாம் துதிக்கமறப்பதில்லையா? நமக்கு சகல ஆசீர்வாதங்களையும் கொடுத்தவருக்கு நன்றி தெரிவிக்க பெரும்பாலும் நாம் மறப்பதில்லையா? நன்றி மனப்பான்மையை வளர்க்கவேண்டும். தேவனுடைய இரக்கங்களை எப்போதும் தியானித்து, சிந்திக்கவேண்டும்; நாம் துக்கத்தினூடே, வேதனையினூடே கடந்துசென்றாலும் அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தைப் புகழ்ந்து, மகிமைப்படுத்தவேண்டும்.”

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 இழந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் பெறுவதிலும், முறிந்த உறவைச் சரிசெய்வதிலும் மன்னிப்பு என்ன பங்காற்றுகிறது? மத் 6:12-15; 18:21,22. ‘தனக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் தீங்குகளை அன்பு நினைவுகொள்ளாது.’ 1கொரி 13:5. (எளிய மொழிபெயர்ப்பு.)
- 2 நாம் துக்கத்தினூடே, வேதனையினூடே செல்லும்போது, தேவனுடைய இரக்கங்களைத் தியானித்து, எண்ணிப் பார்ப்பதிலுள்ள நன்மை என்ன?
- 3 உங்கள் சபையில் யாராவது ஏதாவது இழப்பைச் சந்தித்து போராடி வருவார்களானால் ஒரு சபையாக நீங்கள் அவருக்கு எவ்வாறு உதவி செய்யலாம்?

உட்பக்கத் தகவல்

தேவன் வேறு திட்டம் வைத்திருந்தார்

ஆண்ட்ரூ மெக்செஸ்னீ, அட்வென்டிஸ்ட் மிஷன்

உயர்நிலை பள்ளிப் படிப்பை முடித்த ஜோ-அன்னா கிளேடன், 'முதல் வருடம் வீட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள சமூகக் கல்லூரியில் பயிலவேண்டும்; அதனால் படிப்புச் செலவு குறையும், வீட்டில் அம்மா அப்பாவோடும், மூன்று தங்கைகளோடும் தங்கிக்கொள்ளலாம். பிறகு செவந்த்-டே அட்வென்டிஸ்ட் கல்லூரியில் செவிலியர் படிப்பில் சேரவேண்டும்' என்று கணக்குப் போட்டாள்.

ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை. அவளுக்கு ஓட்டுனர் உரிமம் கிடைக்கவில்லை. அவளுடைய பெற்றோர் ஜமைக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள்; குடியரிமை சம்பந்தமாக இன்னும் சில ஆவணங்கள் தேவைப்பட்டது. அவர்களும் அவளை கல்லூரிக்கு அழைத்துச் செல்ல முடியாது; அவளுடைய வீட்டிற்கு அருகில் பேருந்து நிறுத்தமும் கிடையாது. இந்நிலையில் கல்வியாண்டு துவங்குவதற்கு ஒரு மாதமே இருந்தது.

அப்போதுதான், கலிஃபோர்னியாவில் உள்ள வெய்மர் கல்வி நிறுவனத்தில் உறவினர்கள் சிலர் வேலைசெய்வதாக அம்மா சூசன் நினைவுப்படுத்தினார். ஆனால் கலிஃபோர்னியா வெகு தூரத்தில் இருந்ததால், தயங்கினார்.

'தேவனே, எனக்கு கலிஃபோர்னியா செல்ல விருப்பமில்லை. என் நண்பர்கள் யாராவது என்னுடன் வந்தால் செல்கிறேன்' என்று ஜெபித்தாள்.

ஒரு வாரம் கழித்து, வெய்மர் நிறுவனத்தைத் தொடர்புகொண்டாள். வேறு ஒரு பிரச்சனையும் இருந்தது. அதாவது, பெற்றோரிடம் முதற்கட்ட கட்டணத்திற்குரிய தொகைதான் இருந்தது. அதை வைத்து முதல் மூன்று மாதத்தான் படிக்கமுடியும்.

அப்போதுதான் அவள் எதிர்பார்க்காத நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன. உதவித்தொகைக் காக விண்ணப்பித்தாள்; அது கிடைத்தது. உள்ளூர் வெள்ளத்தின்போது, நிவாரணப் பணிகளில் உதவியதால், மருத்துவர் பலருடைய பழக்கம் கிடைத்தது. அவர்கள் படிப்புக் காக மாதம் 500 டாலர் தருவதாகச் சொன்னார்கள். குடும்ப நண்பர்களிடமிருந்து 1800 டாலர் கிடைத்தது. படிப்பில் சேர போதுமான பணம் சேர்ந்தது.

"தேவன் விரும்பின ஓர் இடத்தில் நான் படிக்கிறேன் என்பதை இப்போது நிச்சயமாக உணர்கிறேன்" என்று சொல்கிறாள். வாரத்திற்கு 25 மணி நேரம் வேலைசெய்து தன் படிப்புக்கு தேவையான பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறாள்.

முதல் வருட படிப்பு கடனின்றி முடிந்தது. படிப்பு செலவை தேவன் பார்த்துக்கொள்வார் என்கிற நம்பிக்கை அதிகமாக உள்ளது.

"கடினமாக வேலைசெய்கிறேன். மற்றதை தேவன் கரத்தில் விடுகிறேன், தேவனும் உதவுகிறார்."